

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽf/61/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012201344
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7012201344.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AGROTRŇA s.r.o., so sídlom Malá Trňa 181, IČO: 36 603 082, zastúpeného JUDr. Pavlom Gombošom advokátom, so sídlom Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020505/1/1157210/2012 zo dňa 10. septembra 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/333/2012-51 zo dňa 10. apríla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/333/2012-51 zo dňa 10. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 6S/333/2012-51 zo dňa 10.04.2014 Krajský súd v Košiciach zastavil podľa § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020505/1/1157210/2012 zo dňa 10.09.2012, nakoľko žalobca ani ku dňu vydania uznesenia nezaplatil súdny poplatok za žalobu vo výške 70 €.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie majúce jednoznačne za to, rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane ako prvostupňového orgánu sú nezákonné a z toho dôvodu ich napadol žalobou. Poukázal na to, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s J. T., z ktorého dôvodu sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok (až stovák) súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov, pričom ani jedna z vyššie uvedených súdnych vecí podľa informácií, ktorými disponuje žalobca, nebola

právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov. Takto podľa žalobcu nejde o zjavne neúspešné uplatnenie práva. Poukázal tiež na to, že s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločností spojených s J. T. zo strany daňových úradov, pokračovanie v daňových kontrolách zo strany správcu dane, nerešpektujúcich rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nezákonného zadržiavania finančných prostriedkov patriacich spoločnostiam spojených s J. T. zo strany daňových úradov, blokovaním majetku a v neposlednom rade aj z dôvodu negatívnej medializácie veci zo strany štátnych orgánov (nerešpektujúcich prezumpciu neviny), spoločnosti spojené s J. T. (teda aj žalobca) nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z týchto dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Taktiež žalobca nemá žiaden hnutelný, či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť, a s ktorým môže disponovať. Zdôraznil, že tieto okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi (cez pomery žalobcu obmedzujúce vykonávať podnikateľskú činnosť a nakladať s majetkom a finančnými prostriedkami) súdny poplatok uhradiť, t.j. pomery žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou (žalobca nemá finančné prostriedky na ich úhradu), ktoré predstavuje jeho právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky. Súhlasil síce, že výška súdneho poplatku nepredstavuje príliš vysokú čiastku, ale pre žalobcu je aj táto suma v súčasnosti vysoká, spoločnosti personálne spojené s J. T. sú účastníkmi množstiev súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené, predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Domáhať sa súdnou cestou zrušenia rozhodnutia žalovaného pritom predstavuje jedinú zákonnú cestu, ktorou si žalobca môže uplatniť právo na svoju ochranu v danej veci. Žalobca taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/39/2012-135, ktorým priznal žalobcovi - podnikateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, z obdobných dôvodov ako uviedol žalobca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v medziach odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, odvolania alebo dovolania, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že Krajský súd v Košiciach po tom, čo sa žalobca neúspešne domáhal oslobodenia od súdnych poplatkov (uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/333/2012-43 zo dňa 27.02.2014 právoplatným dňa 25.03.2014 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov), konanie podľa vyššie citovaného ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch zastavil, nakoľko žalobca napriek výzve zo dňa 06.12.2012, v ktorej bol poučený o následkoch nezaplatenia poplatku a ktorá mu bola doručená dňa 14.12.2012, súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 70 € nezaplatil.

Odvolací súd nevidel v procesnom postupe krajského súdu žiadne pochybenie, krajský súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch

Námietky a skutočnosti uvádzané opakovane žalobcom v podanom odvolaní nesmerovali proti uzneseniu o zastavení konania, ale proti nepriznaniu oslobodenia žalobcu od súdnych poplatkov, o ktorom bolo rozhodnuté samostatným uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/333/2012-43 zo dňa 27.02.2014, proti ktorému žalobca nepodal odvolanie, a preto sa stalo právoplatným dňa 25.03.2014, pričom Krajský súd v Košiciach sa v tomto uznesení zaoberal a vysporiadal s predmetnými námietkami žalobcu, keďže boli obsiahnuté v doslovne totožnom znení i v podaní žalobcu zo dňa 25.02.2016, ktoré krajský súd posúdil ako žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Za týchto skutkových okolností bolo potrebné napadnuté uznesenie krajského súdu považovať za vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov tohto konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.